

Όταν κάτοικος της Ζακύνθου επικοινωνήσε μαζί μου και ζήτησε την αρωγή της ΙΟΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ στην αποκαθάρωση του τιμώμενου από το Δήμο Ζακύνθου Αναστασίου Ταβουλάρη, δεν φαντάστηκα ποτέ ότι το όνομα του Ταβουλάρη θα «κοσμούσε» κεντρικό δρόμο της μαρτυρικής πόλης των Γιαννιτσών.

Ο συνδεδειγμένος κρίκος ανάμεσα στον Ταβουλάρη και τα Γιαννιτσά είναι αναμφίβολα ο Γεώργιος Πούλος και το «Εθελοντικό Τάγμα Πούλου» (Poulos Verband).

Για την δράση του Πούλου στα Γιαννιτσά, αρκεί να παρακολουθήσετε το ρεπορτάζ της ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ: <https://www.youtube.com/watch?v=GRBSTGVgojk>

Τον Νοέμβριο του 1944 ο Πούλος και η συμμορία του ακολούθησαν συντεταγμένοι τους αποχωρούντες Γερμανούς και πολέμησαν μαζί τους στη Λιουμπλιάνα της Σλοβενίας (**Feldpost number: 17571** (7.11.1944-Kriegsende) 7.2.1945 Stab u. 1.-3. Kompanie Polizei-Freiwilligen-Bataillon Paulus).

Στις 11 Φεβρουαρίου 1945, ο Πούλος μίλησε στο Sophiensälen της Βιέννης απειλώντας τους Έλληνες και διαφημίζοντας τη συμμορία του.

Κατόπιν ο Πούλος και η συμμορία του κατευθύνθηκαν στο Kitzbühel, που ήταν η έδρα της «Εθνικής Κυβέρνησης της Βιέννης» στην οποία συμμετείχε ο Ταβουλάρης και απετέλεσαν τον στρατό της ψευδοκυβέρνησης των Ελλήνων χιτλερικών.

Η επιλογή της χούντας να δώσει το όνομα του Ταβουλάρη σε δρόμο της μαρτυρικής πόλης των Γιαννιτσών αποτελεί σκύλευση των νεκρών της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1944 και κατάφωρο βιασμό της ιστορίας.

Στη διακριτική ευχέρεια του δημάρχου της πόλης είναι «Να σκάψει ένα λάκκο που να χωράει 500 άτομα» και να θάψει την ιερή μνήμη των κοριτσιών που βιάστηκαν και δολοφονήθηκαν και των εκτελεσμένων συμπολιτών του που είναι και μνήμη της δικής του οικογένειας ή το φάντασμα του ναζισμού που πλανιέται στην πόλη.

Το γεγονός ότι ο Ταβουλάρης κάποτε υπήρξε Έλληνας, Αξιωματικός και Βενιζελικός Βουλευτής, δεν ακυρώνει το όνειδος της συμμετοχής σε δοσιλογικές κυβερνήσεις και σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας πριν καταντήσει μέλος της κυβέρνησης των χιτλερικών.

Χρηστίνα Σ. Σωτήρχου

**ΟΙ ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ
ΚΑΙ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ
ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ**

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (18. ύπηρ.).
'Ανεκαίνωθη σήμερον ότι συνελή-
φθησαν εν Γερμανία οί τρεῖς ύ-
πουργοί της έν 'Ελλάδι κυβερνή-
σεως κατοχής, Τσιρονίκος, Ταβου-
λάρης καί Πασαδάκης. 'Επίσης ό
πρωθυπουργός κατοχής έν Τσε-
χοσλοβακία Τούκα καί ό έν Σερ-
βία ύπουργός Νένιτις.

«Οδός Ταγματάρχη Ταβουλάρη Αναστασίου Τ.Κ. 29100 Ζάκυνθος»

«Οδός Ταγματάρχη Ταβουλάρη Αναστασίου Τ.Κ. 58100 Γιαννιτσά»

Αναστάσιος Ταβουλάρης

Ο Αναστάσιος Ταβουλάρης ήταν Υπουργός Εσωτερικών στις δοσιλογικές κυβερνήσεις:

➤ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΥ από 2/12/1942 έως 7/4/1943

➤ ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΡΑΛΛΗ από 7/4/1943 έως 29/5/1944 που ζήτησε και πήρε 3μηνη άδεια

Φανατικός ναζιστής και όργανο της απόλυτης εμπιστοσύνης του διοικητή των SS και της κατοχικής Αστυνομίας στην Ελλάδα, αντιστράτηγου Βάλτερ Σιμάνα και του συνταγματάρχη Βάλτερ Μπλούμε, διοικητή της Μυστικής Αστυνομίας και της Υπηρεσίας Ασφαλείας.

Απέλυσε 1.400 αστυνομικούς και τους αντικατέστησε με ανθρώπους του υποκόσμου, κακοποιούς και εγκληματίες που χαρακτηρίζονταν ως χωροφύλακες «άνευ θητείας».

Διοικητή της Ειδικής Ασφάλειας τοποθέτησε τον Αλέξανδρο Λάμπου, απότακτο συνταγματάρχη, προάγοντάς τον σε υποστράτηγο. Με τη βοήθεια των Ευσέβειου Παρθενίου - βασανιστή και δολοφόνου της Ηλέκτρας Αποστόλου – Αναστάσιου Πάτερη κ.ά. προσπάθησε να ξεπεράσει σε βαρβαρότητα τους Γερμανούς κατακτητές.

Προς επαλήθευση, αντιγράφω από την κατάθεση του συνταγματάρχη Χωροφυλακής Ποθητού Ποδώτα, διοικητή της Σχολής Χωροφυλακής επί κατοχής, στη Δίκη των κτηνών της Ειδικής Ασφάλειας, του τερατουργήματος του Ταβουλάρη, με ημερομηνία 24.10.1945.

«Κατόπιν μου έστειλαν 160 άνδρας της Ειδικής προς εκπαίδευσιν. Το ίδιο βράδι κατέκλεψαν τους παλαιούς μαθητάς. Τους έστειλα και εσημάνθησαν και απεκαλύφθη ότι 80 εξ αυτών ήσαν οι σεσημασμένοι. Δια τον Παρθενίου και τον Μαντάν λέγει ότι ήσαν τα «ία και τα ρόδα» της Ειδικής».

Για να αντιληφθεί κανείς το μέγεθος της φρίκης, αντιγράφω από την κατάθεση του μάρτυρα Κώστα Μαραγκουδάκη, στη Δίκη των κτηνών της Ειδικής Ασφάλειας, του τερατουργήματος του Ταβουλάρη, με ημερομηνία 22.10.1945:

Ο μάρτυς Κων. Μαραγκουδάκης-λογιστής- εξεταζόμενος λέγει ότι συνελήφθη υπό των ελληνοφώνων SS και από την ομάδα Παρθενίου εις το τέλος Αυγούστου 1944 διότι είχε μιαν τσάντα, με προκηρύξεις του ΕΑΜ και ωδηγήθη εις ένα σχολείο εις την οδόν Αριστοτέλους και Φιλιππίδου όπου είχε την έδρα της η ομάς Παρθενίου τον οποίον δεν είδε καθ' όλον το διάστημα της κρατήσεώς του. Ωδηγήθη εις ένα υπόγειον, τον έγδυσαν και ήρχισαν να τον κτυπούν 15-20 άτομα, τα οποία τα διέτασσε ο Καθρέπτης. Τον εκτυπούσαν με ξύλα, σίδερα, αλυσσίδες και υποκοπάνους.

«Λιποθύμησα κ. Πρόεδρε, με έφεραν εις τας αισθήσεις μου και ήρχισαν πάλι να με κτυπούν και να μου χαράσουν τα πέλματα με ξυράφια. Μου έβαλαν στο κεφάλι φάλαγγα. Αυτά που θα σας πω τώρα εν συνεχεία, τα έμαθα όταν βγήκα απ' εκεί διότι είχα χάσει τας φρένας μου. Ο αδελφός μου πλησίασε τον Παρθενίου όστις τον παρέπεμψε στον Καθρέπτην. Αυτός του ζήτησε 20 λίρες για να με αφήση. Ο αδελφός μου δεν τις είχε και συνεφώνησαν 13. Ένα βράδυ με πήρε ο Καθρέπτης στην πλάτη του και με πέταξε σε ένα αυτοκίνητο γιατί από τα βασανιστήρια ήμουν ένα δέμα. Το αυτοκίνητο με πήγε στο σπίτι μου χωρίς ρούχα και παπούτσια γιατί τα κράτησαν αυτοί».

Στις 15/4/1944, ο Αναστάσιος Ταβουλάρης ανακοίνωσε «την απόφασιν να εφαρμόση σκληρά αντίποινα εναντίον των εις χείρας του Κράτους ευρισκομένων συνενόχων των συμμοριτών». Μολονότι υπήρχε κανονισμός που απαγόρευε στους άνδρες της Χωροφυλακής να συγκροτούν εκτελεστικά αποσπάσματα, άνδρες της Ειδικής, στις 22 Απριλίου του 1944, εκτέλεσαν χωρίς προηγούμενη δικαστική απόφαση 17 κρατούμενους στο προαύλιο της Σχολής Χωροφυλακής.

Οι εκτελέσεις ομήρων ως αντίποινα από τους γερμανούς κατακτητές αποτελούσαν μέρος προδιαγεγραμμένου σχεδίου προς τρομοκράτηση και είναι Έγκλημα κατά της Ανθρωπότητας σύμφωνα με το κατηγορητήριο στη Δίκη της Νυρεμβέργης (THE HOSTAGE CASE).

Η «Εκτέλεση των 17» αποτελεί ένα πρωτοφανές φαινόμενο. Ο Υπουργός Εσωτερικών Αναστάσιος Ταβουλάρης εφαρμόζει τον γερμανικό νόμο περί αντιποίνων και εκτελεί χωρίς καταδικαστική απόφαση ομήρους.

Ανάμεσά στους «17», ήταν ο δάσκαλος, παιδαγωγός, δημοκράτης, ήρωας Παναγής Δημητράτος. Στο σπίτι του, στην οδό Δουκίσσης Πλακεντίας 3, ιδρύθηκε στις 23 Φλεβάρη 1943 η ΕΠΟΝ.

Όταν πλησίαζε η απελευθέρωση, ο Αναστάσιος Ταβουλάρης εγκατέλειψε την Ελλάδα , όπως και άλλοι χιτλερικοί.

Συμμετείχε στην ψευδοκυβέρνηση του Τσιρονίκου, την επονομαζόμενη Ελληνική «εθνική» κυβέρνηση της Βιέννης που είχε αναγνωριστεί μόνο από τον Άξονα.

(Μέλη της «κυβέρνησης»: Νικόλαος Βλαχογιάννης, Κωνσταντίνος Γούλας, Φλόκας, Σκανδάλης, Αριστείδης Ανδρόνικος, Ιωάννης Πασσαδάκης, Αναστάσιος Ταβουλάρης, Ξενοφών Γιοσμάς, ο Μ. Παπαστρατηγάκης, ο Αλέξης Πανταζής, ο Χάρης Λάμπρου...)

Στους χιτλερικούς παραχωρήθηκαν γραφεία στη Βιέννης (αρχικά στο ανάκτορο Λόμπκοβιτς της Βιέννης) για να στεγασθούν τα υπουργεία και οι υπηρεσίες της εξόριστης «δοσιλογικής» κυβέρνησης. Στη συνέχεια η «κυβέρνηση φάντασμα» μεταφέρθηκε στο Kitzbuhel, ενώ τον Φλεβάρη του 1945 έφτασε στο Kitzbuhel και ο Πούλος με την συμμορία του (Poulos Verband), υπεύθυνος για εγκλήματα πολέμου εναντίον Ελλήνων αμάχων.

Στις 9/5/1945 ο Έκτωρ Τσιρονίκος, ο Αναστάσιος Ταβουλάρης, ο Ιωάννης Πασσαδάκης, ο Hermann Goering κ.α. συλλαμβάνονται από τον Αμερικανικό Στρατό στο Kitzbuhel

Στις 31/5/1945, ο Αναστάσιος Ταβουλάρης καταδικάστηκε από το ειδικό δικαστήριο δοσιλόγων ερήμην σε ισόβια και στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων. Σύμφωνα με την απόφαση (σ. 60)

«Εν γνώσει του αι υπ' αυτόν υπαγόμενοι αρχαί Ασφαλείας παρέδιδον εις τους Γερμανούς τους συλλαμβανομένους πολίτας Ελληνας, οίτινες Γερμανοί εφυλάκιζον αυτούς εις Χαϊδάρη».

Στη Δίκη των κτηνών της Ειδικής Ασφάλειας, του τερατουργήματος του Ταβουλάρη, (Οκτώβριος – Νοέμβριος 1945) ο Επιτρόπος Τσαμπάσης αναφέρει στην αγόρευσή του :

«Η εκτέλεσις των 17 είναι μια πράξις εις την οποίαν δεν χωρεί επιείκεια. Ήτο μια σφαγή χωρίς κατηγορητήριο, που εξετελέσθη κατά τρόπον αγριώτερον και των χιτλερικών εγκλημάτων. Η πράξις αύτη βαρύνει την γερμανόδουλον ψευδοκυβέρνησιν Ράλλη, τον ανεκδιήγητον Ταβουλάρη και τον Λάμπου, ο οποίος είναι ηθικός αυτουργός φόνων, πράξεως εσκεμμένης και προμελετημένης...»

Κατά δήλωση του Τσιρονίκου, ο Αναστάσιος Ταβουλάρης πέθανε από πνευμονία στο Ίνσμπρουκ.

Ο δοτός από τους Γερμανούς Πρωθυπουργός Ιωάννης Ράλλης, στον Άγνωστο Στρατιώτη.

Στο δεξιό άκρο της φωτογραφίας ο Αναστάσιος Ταβουλάρης